

Pozvání

Waldemar Matuška

Říkám ti, přijď dnes večer k nám.
Ba ne.
Své srdce na pospas ti dám.
Já ne.

Vždyť víš, že kvůli tobě láskou hynu,
že pookřeju jen ve tvém stínu.
Věř mi, že to se může stát.
No ne. Stín svůj ti klidně mohu dát.

To ne. Kde je tvůj stín, budeš i ty,
tak večer přijď a je to vodbytý,
pá-pa-ra-pa-pa-pa.

Pojď se mnou, milý, do parku.
Kampak?
Koupíš mi cestou polárku.
Ach, tak.
Načpak polárku, když jsi chladná jak led,
vobejmu tě a nastydnou hned.

Přesto, polárko, rád tě mám.
No ne!
Jen přijď, polárko, večer k nám.
To ne!
Jedna věc totiž jistá je,
že každá Polárka jednou roztaje,
pá-pa-ra-pa-pa-pa.

Říkám ti, přijď dnes večer k nám.
Ba ne.
Své srdce na pospas ti dám.
Já ne.
Kolikrát, prosím tebe, mám ti znova
opakovat tato slova.

Tak pojď a vem mne za ruku.
Kampak?
K tobě, ach ty můj nanuku.
Ach, tak.
Vemu ti asi iluzi, vzpomněl jsem si,
že musím večer na schůzi,
pá-pa-ra-pa-pa-pa, pa.